યોગનિષ્ઠ મુનિરાજ શ્રી બુદ્ધિસાગરજીકૃત.

जिनेश्वरस्तवनचतुर्विंशतिका.

(१–२)

प्रकाशक–श्री जैनोदय बुद्धिसागर समाज.

કિંમત રૂ. ૦-૧-૬.

"મને હો વીરનું શરણું."

(કવ્વાલિ.)

જગતમાં સર્વ યોદ્ધામાં, પ્રભુ ! મહાવીર ! તું મોટો,
હઠાવ્યો મોહને જલ્દી, મને હો વીરનું શરણું. ૧

અતિ ગંભીરતા તારી, ગમન શાળાવિષે કીધું,
જણાવ્યું નહિ સ્વયં જ્ઞાની, મને હો વીરનું શરણું. ૨

જણાવી માતૃભક્તિ બહુ, અરે ! જનનીઉદરમાંહિ,
પ્રતિજ્ઞા-પ્રેમ જાળવવા, મને હો વીરનું શરણું. ૩

અરે ! ઓ ! જ્યેષ્ઠ બંધુની, ખરી દાક્ષિણ્યતા રાખી,
ગુણો ગણતાં લહું નહિ પાર, મને, હો વીરનું શરણું. ૪

યશોદા સાથ પરણીને, રહ્યા નિર્લેપ અંતરથી,
થશે ક્યારે દશા એવી, મને હો વીરનું શરણું. ૫

જગત્ ઉદ્ધાર કરવાને, યતિનો ધર્મ લીધો તેં,
સહ્યા ઉપસર્ગ સમભાવે, મને હો વીરનું શરણું. ૬

અલૌકિક ધ્યાન તેં કીધું, ગયા દોષો, થયા નિર્મલ,
થયો સર્વજ્ઞ ઉપકારી, મને હો વીરનું શરણું. ૭

ઘણા ઉપદેશ દીધા તેં, ચતુર્વિધ સંઘને સ્થાપ્યો,
તને મેં ઓળખી લીધો, મને હો વીરનું શરણું. ૮

અનંતાનંદ લીધો તેં, જીવન તારૂં વિચારૂં હું,
"બુદ્ધ્યબ્ધિ" બાળ હું તારો, શરણુ તારૂં-શરણુ તારૂં. ૯

जिनेश्वरस्तवनचतुर्विंशतिका.

(१—२)

રચનાર,

યોગનિષ્ઠ મુનિમહારાજ શ્રી બુદ્ધિસાગરજી.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

શ્રી જૈનોદય બુદ્ધિસાગર સમાજના

સેક્રેટરી, મ્હેતા ગોવિંદજી ઉમેદભાઇ.

મુ. સાણંદ.

આવૃત્તિ ૧ લી. પ્રત ૧૦૦૦.

અમદાવાદ.

ધી "ડાયમંડ જ્યુબિલી" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં

પરીખ દેવીદાસ છગનલાલે છાપી.

વીરસંવત ૨૪૩૮. વિક્રમસંવત ૧૯૬૮.

કિંમત રૂ. ૦-૧-૬

પ્રસ્તાવના.

કૃતાર્થ આત્માઓની સ્થિતિ જગત્ કરતાં વિલક્ષણ રહેલી છે અને જ્યારે તેમનું વર્ણન જગતના ઉચ્ચકોટિના મહાત્માઓ કરે છે ત્યારે તેમાં જગતની ક્ષુદ્ર લાલસાઓમાં કૃતાર્થતા માનનારાઓની ભાવનાઓ દૃશ્યમાન થતી નથી. ક્ષુદ્ર ભાવનાઓનું બળ કમી કરીને ઉચ્ચ ભાવનાઓ વિસ્તારવી તે જનસમાજના ઉદ્ધારની સડક છે કારણ કે તે વાસ્તવિક કૃતાર્થતાનો પરિસ્ફોટ કરે છે. અનેક પ્રાચીન મહાત્માઓના તેવા વર્ણનો પ્રસિદ્ધ છે અને તેમાં આ એક આધુનિક મહાત્માનું તેવીજ પ્રતિનું વર્ણન ઉમેરો પામેલું છે એ હર્ષનો વિષય છે. જનસમાજ આ વિષયમાંથી વાસ્તવિક કૃતાર્થતા—દ્રવ્યાનુયોગના જ્ઞાનનો રંગ લઈ આત્મોન્નતિ તરફ પ્રયાણ કરી શકે એટલુંજ નહિ પણ તેની પદ્યમયતા તેમાં તલ્લીન બનાવી તેનો રસ્તો સરળ કરી આપે એવી હૃદયની આકાંક્ષા છે. આ ટુંકી પ્રસ્તાવનામાં આથી વિશેષ કથનને માટે અવકાશ નથી.

શ્રી જૈનોદય બુદ્ધિસાગર સમાજ.

जिनेश्वरस्तवनचतुर्विंशतिका.

(૧)

૧ रुषभदेवस्तवन.

(રાગ દેશાખ.)

પરમપ્રભુતા તું વર્યો, સ્વામી ઋષભજિણંદ;
ધ્યાને ગુણઠાણે ચઢી, ટાળ્યા કર્મના ફંદ. પર. ૧
અંતરંગપરિણામથી, નિજ ઋદ્ધિ પ્રકાશી;
ક્ષાયિકભાવે મુક્તિમાં, સત્યાનંદવિલાસી. પર. ૨
કર્તા કર્મ કરણ વળી, સંપ્રદાન સ્વભાવે;
અપાદાન અધિકરણતા, શુદ્ધક્ષાયિકભાવે. પર. ૩
નિત્યાનિત્ય સ્વભાવને, સદસત્ તેમ ધારો;
વક્તવ્યાવક્તવ્યને, એકાનેક વિચારો. પર. ૪
આઠ પક્ષ પ્રભુવ્યક્તિમાં, ષટ્ ગુણ સામાન્ય;
સાત નયોથી વિચારતાં, પ્રભુવ્યક્તિ સુમાન્ય. પર. ૫
સ્મરણ-મનન એક તાનમાં, શુદ્ધવ્યક્તિમાં હેતુ;
તુજ સરખું મુજ રૂપ છે, ભવસાગરસેતુ. પર. ૬
સાલંબનમાં તું વડો, નિરાલંબન પોતે;
બુદ્ધિસાગર ધ્યાનથી, નિજને નિજ ગોતે. પર. ૭

---

૨ अजितनाथस्तवन.

(શ્રીરે સિદ્ધાચળ ભેટવા-એ રાગ.)

અજીતજીનેશ્વરદેવની, સેવા સુખકારી;
નિશ્ચય ને વ્યવહારથી, સેવા જયકારી. અજીત. ૧

નિમિત્ત ને ઉપાદાનથી, સેવન ઉપકારી;
દ્વેષ ખેદ ને ભય તજી, સેવો હિતકારી. અજીત. ૨
દુર્લભ સેવન ઇશનું, ઘાતોઘાતે મળવું;
પરપરિણામને ત્યાગીને, શુદ્ધભાવમાં ભળવું. અજીત. ૩
ષટ્કારક જીવદ્રવ્યમાં, પરિણમતાં જ્યારે;
ત્યારે સેવન સત્ય છે, ભવપાર ઉતારે. અજીત. ૪
નિર્વિકલ્પ ઉપયોગથી, નિત્ય સેવો દેવા;
નિજ નિજ જાતિની સેવના, મીઠા શિવમેવા. અજીત. ૫
પરમપ્રભુ નિજઆગળે, સેવનથી હોવે;
બુદ્ધિસાગર સેવતાં, નિજરૂપને જોવે. અજીત. ૬

---

૩ संभवनाथस्तवन.

(રાગ ઉપરનો.)

સંભવજિનવર જાગતો, દેવ જગમાં દીઠો;
અનુભવ-જ્ઞાને જાણતાં, મન લાગે મીઠો. સં. ૧
પ્રગટે ક્ષાયિક લબ્ધિયો, સંભવજીનધ્યાને;
સંભવચરણની સેવના, કરતાં સુખ માણે. સં. ૨
સંભવધ્યાને ચેતના, શુદ્ધ ઋદ્ધિ પ્રગટે;
વીર્યોલ્લાસની વૃદ્ધિથી, મોહ-માયા વિઘટે. સં. ૩
સંભવ-દૃષ્ટિ જાગતાં, સંભવજિનસરિખો;
આલંબન સંભવપ્રભુ, એકતાએ પરખો. સં. ૪
સંભવસંયમસાધના, સાચી એક ભક્તિ;
બુદ્ધિસાગર ધ્યાનમાં, જ્ઞાન-દર્શનવ્યક્તિ. સં. ૫

---

૪ अभिनंदनस्तवन.

(રાગ ઉપરનો.)

અભિનંદનઅરિહંતનું, શરણું એક સાચું;
લોકોત્તર ચિન્તામણિ, પામી દિલ રાચું. અ. ૧
લોકોત્તર આનંદના, પરમેશ્વર ભોગી;
શાતા–અશાતાવેદની, ટળતાં સુખ યોગી. અ. ૨
ઉજ્વલ ધ્યાનની એકતા, ખેંચી પ્રભુ આણે;
પુદ્ગળને દૂરે કરી, શુદ્ધરૂપ પ્રમાણે. અ. ૩
પિંડસ્થાદિક ધ્યાનથી, પ્રભુ દર્શન આપે;
બુદ્ધિસાગર ભક્તિથી, સત્ય–આનંદ વ્યાપે. અ. ૪

---

૫ सुमतिनाथस्तवन.

(રાગ ઉપરનો.)

સુમતિચરણમાં લીનતા, સાતનયથી ખરી છે;
સમકિત પામી ધ્યાનથી, યોગિયોએ વરી છે. સુમતિ. ૧
નૈગમ સંગ્રહ જાણજો, વ્યવહાર વિચારો;
ઋજુસૂત્ર વર્તમાનના, પરિણામને ધારો. સુમતિ. ૨
અનુક્રમ ચરણ વિચારને, નયો સપ્ત જણાવે;
શબ્દ અર્થ નય ચરણને, અનેકાંત પ્રહાવે. સુમતિ. ૩
દ્રવ્ય અને ભાવ ભેદથી, ચઉ નિક્ષેપ ભેદે;
તુજ ચારિત્રને ધારતાં, આઠ કર્મને છેદે. સુમતિ. ૪
અજર–અમર અરિહંત ! તું, ભેદભાવને ટાલે;
બુદ્ધિસાગર ચરણથી, શિવમંદિર મ્હાલે. સુમતિ. ૫

---

૬ પદ્મપ્રભસ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

પદ્મપ્રભુ ! જીનરાજ ! તું, શુદ્ધચૈતન્યયોગી;
ક્ષાયિકચેતનઋદ્ધિનો, પ્રભુ ! તું વડ ભોગી. પદ્મ. ૧
હરિ હર બ્રહ્મા તું ખરો, જડભાવથી ન્યારો;
અષ્ટઋદ્ધિભોક્તા સદા, ભવપાર ઉતારો. પદ્મ. ૨
નામ-રૂપથી ભિન્ન તું, ગુણ-પર્યાયપાત્ર;
શુદ્ધરૂપ ઓળખાવવા, ગુરૂ તું-હું છાત્ર. પદ્મ. ૩
સત્તાથી સરખો પ્રભુ, શુદ્ધ કરશો વ્યક્તિ;
બુદ્ધિસાગર ભાવથી, પ્રભુરૂપની ભકિત. પદ્મ. ૪

---

૭ સુપાર્શ્વનાથસ્તવન.

(રાગ કેદારો.)

શ્રીસુપાર્શ્વજીનેશ્વર પ્યારો, ભવજલધિથી તારોરે;
સ્થિરઉપયોગે દિલમાં ધાર્યો, મોહ-મહામલ્લ હાર્યોરે. શ્રી. ૧
મનમંદિરમાં દીપકસરખો, રૂપ જોઇ જોઈ હરખોરે;
ષટ્કારકનો દિવ્ય તું ચરખો, પરમ પ્રભુરૂપ પરખોરે. શ્રી. ૨
ક્ષાયિકગુણધારી-જયકારી, શાશ્વતશિવસુખકારીરે;
બુદ્ધિસાગર ચિદ્‌ઘનસંગી, જગ જય જિન ઉપકારીરે. શ્રી. ૩

---

૮ ચંદ્રપ્રભસ્તવન.

(રાગ કેદારો.)

ચંદ્રપ્રભુજિનવર જયકારી, હું જાઉં બલિહારી રે;
કેવલજ્ઞાન ને કેવલ દર્શન, ક્ષાયિકસમકિતધારી રે. ચં. ૧

અષ્ટગુણો આઠકર્મને ટાળી, ધ્યાને પ્રભુ શિવ વરિયા રે;
ભાવકર્મ રાગ-દ્વેષને ટાળી, ભવસાગર ઝટ તરિયા રે. ચં. ૨
શુભાશુભપરિણામ હઠાવી, શુદ્ધપરિણામ ધાર્યો રે;
ધ્યાનવડે ગુણઠાણે ચઢતાં, મોહ-મલ્લ ખૂબ હાર્યો રે. ચં. ૩
ચંદ્રની જ્યોતિપેઠે નિર્મળ, ચેતનજ્યોતિ દીપે રે;
બુદ્ધિસાગર ચેતનજ્યોતિ, સર્વજ્યોતિને જીપે રે. ચં. ૪

---

९ सुविधिनाथस्तवन.

(રાગ કેદારો.)

સુવિધિજિનેશ્વર સુવિધિધારી, વરિયા મુક્તિ-નારી રે;
પરપરિણામે બંધ નિવારી, શુદ્ધદશા ઘટ ધારી રે. સુ. ૧
યમ-નિયમ-આસન જયકારી, પ્રાણાયામ અભ્યાસે રે;
પ્રત્યાહાર ને ધારણા ધારે, ચેતનશક્તિ પ્રકાશે રે. સુ. ૨
ધ્યાન-સમાધિ એ યોગનાં અંગો, પાર લહ્યા જિનદેવા રે;
બુદ્ધિસાગર સુવિધિજિનેશ્વર,-સેવા મીઠા મેવા રે. સુ. ૩

---

१० शीतलनाथस्तवन.

(રાગ કેદારો.)

શીતલજિનપતિ ! યતિતતિવંદિત, શીતલતા કરનારા રે;
અજ-અવિનાશી-શુદ્ધ-શિવંકર ! પ્રાણથકી તું પ્યારા રે. શી. ૧
ઉપાદાન શીતલતા સમરે, નિમિત્ત સેવે સાચું રે;
સમતાથી ક્ષણમાં છે મુક્તિ, શીતલ રૂપમાં રાચું રે. શી. ૨
ઉપશમ-ક્ષયોપશમ ને ક્ષાયિક,-ભાવે સમતા સાર રે;
જ્ઞાનાનંદી સમતા સાધી, ઉતરશે ભવપાર રે. શી. ૩

સહજાનંદી શીતલચેતન, અંતર્યામિદેવ રે;
બુદ્ધિસાગર શુદ્ધરમણતા, શીતલજિનપતિસેવ રે. શ્રી. ૪

૧૧ શ્રેયાંસનાથસ્તવન.

(રાગ કેદારો.)

શ્રીશ્રેયાંસજિનસાહિબસેવા, શાશ્વતશિવસુખમેવા રે;
દ્રવ્યાર્થિક–પર્યાયાર્થિકનય, શુદ્ધ નિરંજન દેવા રે. શ્રી. ૧
યોગી, ભોગી, ગતભય–શોકી, કર્માષ્ટકથી ભિન્ન રે;
શુદ્ધોપયોગી, સ્વપરપ્રકાશક, ક્ષાયિકનિજગુણલીન રે. શ્રી. ૨
અનંતગુણ–પર્યાયની અસ્તિ, સમયે સમયે અનંતી રે;
પરદ્રવ્યાદિકની નાસ્તિતા, સમયે અનંતી વહંતી રે. શ્રી. ૩
અસ્તિ–નાસ્તિમય શુદ્ધસ્વરૂપી, સંગ્રહનયથી અનાદિ રે.
વ્યક્તપણું શબ્દાદિકનયથી, સર્વ જીવોમાં આદિ રે. શ્રી. ૨
અગ્નિથી જેમ અગ્નિ પ્રગટે, શુદ્ધ ચેતનથી શુદ્ધ રે;
બુદ્ધિસાગર પુષ્ટાલંબન, ઉપાદાન–ગુણ બુદ્ધ રે. શ્રી. ૫

૧૨ વાસુપૂજ્યસ્વામિસ્તવન.

(રાગ કેદારો.)

વાસુપૂજ્યની પૂજા કરતાં, પોતે પૂજ્ય તે થાય રે;
જિનવર–પૂજા તે નિજપૂજા, શુદ્ધવિચારે સહાય રે. વા. ૧
નિર્વિકલ્પ-ઉપયોગે પૂજા, ભાવ–નિક્ષેપે સારી રે;
યોગ–અસંખ્યે પૂજા ભાખી, તર તમયોગ વિચારી રે. વા. ૨
સાલંબન પૂજાથી મોટી, નિરાલંબન ભાખી રે;
રૂપાતીત પૂજાથી મુકિત, છે બહુસૂત્ર ત્યાં સાખી રે. વા. ૩

અષ્ટપ્રકારીઆદિ પૂજા, દ્રવ્યપૂજા સુખકારી રે;
એકાંતવાદી-પૂજન મિથ્યા, સમજો સૂત્ર વિચારી રે. વા. ૪
નય-નિક્ષેપે પૂજા ભેદો, કરશે તે સુખ પામે રે;
બુદ્ધિસાગર પૂજ્યપણું લહી, ઠરશે ધ્રુવપદઠામે રે. વા. ૫

૧૩ विमलनाथस्तवन.

(શ્રી શ્રેયાંસજિન અંતર્યામી-એ રાગ.)

વિમલજિનેશ્વર ચેતન ભાવો, ગાવો બહુ મન ધ્યાવો રે;
સંગ્રહનયથી નિર્મળ ચેતન, શબ્દાદિકથી બનાવો રે. વિ. ૧
પ્રતિપ્રદેશે જ્ઞાન અનંતુ, છતિ સામર્થ્ય-પર્યાય રે;
ક્ષયોપશમથી-ક્ષાયિકભાવે, લોકાલોક જણાય રે; વિ. ૨
અસંખ્યપ્રદેશી-ચિદ્ઘનરાયા, અનંતશકિતવિલાસીરે;
આવિર્ભાવે ચેતનમુકિત, નાસે સકલ ઉદાસી રે. વિ. ૩
અનંતગુણની શુદ્ધક્રિયાનો, સમયે સમયે ભોગીરે;
બુદ્ધિસાગર શુદ્ધક્રિયાથી, સિદ્ધ-સનાતન-યોગીરે. વિ. ૪

૧૪ अनंतनाथस्तवन.

(રાગ ઉપરનો.)

અનંતગુણ-પર્યાયનું ભાજન, અનંતપ્રભુ મન ધ્યાવુંરે;
પરપરિણમતા દૂર હઠાવી, શુદ્ધરમણતા પાવુંરે. અ. ૧
જ્ઞાનસ્વરૂપી-જ્ઞેયસ્વરૂપી, પરજ્ઞેયાદિક ભિન્નરે;
જ્ઞેય અનંતા, જ્ઞાન અનંતુ, જ્ઞાતા જ્ઞાનાભિન્નરે. અ. ૨
ગુણ અનંતા સમયે સમયે, વ્યયોત્પત્તિતા પાવેરે;
દ્રવ્યરૂપ ત્રણકાલમાં ધ્રુવ છે, કેવલજ્ઞાની ગાવેરે. અ. ૩

અનંતગુણમાં અસ્તિ-નાસ્તિતા, સમયે સમયે જાણોરે;
અસ્તિ-નાસ્તિથી સપ્તભંગીની, ઉત્પત્તિ ચિત્ત આણોરે. અ. ૪
એક સમયમાં સર્વભાવને, કેવલજ્ઞાની જાણેરે;
સપ્તભંગીથી ધર્મ પ્રબોધે, ઉપદેશક ગુણઠાણેરે. અ. ૫
વિશેષ સ્વભાવે ગુણ અનંતા, ભેદ પરસ્પર પાવેરે;
બુદ્ધિસાગર જાણે તેના, મનમાં અનંતપ્રભુ આવેરે. અ. ૬

---

૧૫ ધર્મનાથસ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

ધર્મજિનેશ્વર પરમકૃપાળુ, વંદી ભવભય ટાળુંરે;
ધર્મજિનેશ્વરધ્યાન કર્યાથી, અન્તરમાં અજવાળુંરે. ધ. ૧
વસ્તુ-સ્વભાવ તે ધર્મ પ્રકાશે, કેવલજ્ઞાને સાચોરે;
નય-નિક્ષેપે ધર્મને સમજી, શુદ્ધસ્વરૂપમાં રાચોરે. ધ. ૨
ધર્માદિક ષડ્દ્રવ્યને જાણે, અનન્તગુણ-પર્યાયરે;
જ્ઞેયોપાદેયહેયના જ્ઞાને, વસ્તુ-ધર્મ પરખાયરે. ધ. ૩
ચેતનતા પુદ્‌ગલપરિણામી, પુદ્‌ગલ-કર્મ કરેછેરે;
ચેતનતા નિજરૂપપરિણામી, કર્મ-કલંક હરેછેરે. ધ. ૪
જડ-પુદ્‌ગલથી ન્યારો ચેતન, જ્ઞાનાદિકગુણધારીરે;
બુદ્ધિસાગર ચેતન-ધર્મે, પામે સુખ નરનારીરે. ધ. ૫

---

૧૬ શાન્તિનાથસ્વતન.

(રાગ કેદારો.)

શાન્તિજિનેશ્વર અલખ અરૂપી, અનન્તશાન્તિસ્વામીરે;
નિરાકાર-સાકાર દો ચેતના,-ધારક છો નિર્નામીરે. શાન્તિ. ૧
પરમબ્રહ્મસ્વરૂપી, વ્યાપક,-જ્ઞાનથકી જિનરાયારે;
વ્યક્તિથી વ્યાપક નહિ જિનજી, પ્રેમે પ્રણમું પાયારે. શાન્તિ. ૨

આનંદઘન-નિર્મલ પ્રભુવ્યક્તિ, ચેતનશક્તિ અનંતિરે;
સ્થિરોપયોગે શુદ્ધરમણતા, શાન્તિજિનવર-ભક્તિરે. શાન્તિ. ૩
કર્મ ખર્યાથી સાચી શાન્તિ, ચેતનદ્રવ્યની પ્રગટેરે;
શાન્તિ સેવે પુદ્ગલથી ઝટ, ચેતન-ઋદ્ધિ વધૂટેરે. શાન્તિ. ૪
ચઉનિક્ષેપે શાન્તિ સમજી, ભાવ-શાન્તિ ઘટ ધારોરે;
બુદ્ધિસાગર શાન્તિ લહીને, જલ્દી ચેતન તારોરે. શાન્તિ. ૫

---

૧૭ કુંથુનાથસ્તવન.

(રાગ કેદારો.)

કુંથુજિનેશ્વર કરૂણાનાગર, ભાવદયાભંડારરે;
ચિદાનંદમય-ચેતનમૂર્ત્તિ, રૂપાતીત જયકારરે. કુંથુ. ૧
ત્રણ ભુવનનો કર્ત્તા ઈશ્વર, કરતા વાદી પક્ષરે;
સૃષ્ટિકર્ત્તા નહિ છે ઈશ્વર, સમજાવે જિન દક્ષરે. કુંથુ. ૨
નિમિત્તથી કર્ત્તા ઇશ્વરમાં, દોષો આવે અનેકરે;
વિનાપ્રયોજન જગનો કર્ત્તા, હોય ન ઈશ્વર છેકરે. કુંથુ ૩
સૃષ્ટિ કાર્ય તો હેતુ ઉપાદાન, કોણ? કહો સુવિચારીરે;
ઉપાદાન ઈશ્વરને માને, દોષ અનેક છે ભારીરે. કુંથુ. ૪
સૃષ્ટિરૂપ ઈશ્વર ઠરતાં તો, જડરૂપ થયો ઈશરે;
આગમયુક્તિવિચારે સાચું, સમજો વિદ્યા વીશરે. કુંથુ. ૫
પરપુદ્ગલકર્ત્તા નહિ ઈશ્વર, સિદ્ધ-બુદ્ધ નિર્ધારરે;
સ્વાભાવિકનિજગુણના કર્ત્તા, ઈશ્વર જગ જયકારરે. કુંથુ. ૬
ચેતન ઈશ્વર થાવે સહેજે, ધ્યાન કરી એકરૂપરે;
બુદ્ધિસાગર ઈશ્વર પૂજો, ચિદાનંદ-ગુણભૂપરે. કુંથુ. ૭

---

૧૮ अरनाथस्तवन.

(શ્રીરે સિદ્ધાચળ ભેટવા-એ રાગ.)

શ્રીઅરનાથજી વંદીએ, શુદ્ધ જ્ઞાન પ્રકાશી;
જડ-ચેતનભેદજ્ઞાનથી, ટળે સકલ ઉદાસી. શ્રી અ. ૧
સંગ્રહનય એકાન્તથી, એક સત્તા માને;
સર્વ જીવનો આતમા, એક દીલ પિછાણે. શ્રી અ. ૨
વ્યવહારનય વિશેષથી, વ્યકિત બહુ દેખે;
વ્યકિત વિનાસત્તા કદી, કોઇ નજરે ન પેખે. શ્રી અ. ૩
સામાન્ય ને વિશેષની, એક દ્રવ્યે સ્થિતિ;
વ્યકિત અનંતા આતમા, અનેકાન્તની રીતિ. શ્રી અ. ૪
માયા પુદ્ગલ-ભાવથી, છતી શાસ્ત્રે ભાખી;
ચૈતન્ય-ભાવે જાણજો, માયા અછતી દાખી. શ્રી અ. ૫
એકાન્તે મિથ્યા સદા, નિત્યાદિકભાવા;
બુદ્ધિસાગર ધર્મ છે, સ્યાદ્વાદસ્વભાવા. શ્રી અ. ૬

---

૧૯ मल्लिनाथस्तवन.

(હે સુખકારી ! આ સંસારથકી જો મુજને ઉદ્ધરે-એ રાગ.)

ઉપયોગ ધરી, મલ્લિજિનેશ્વર પ્રણમી શિવસુખ ધારીએ;
તજી બાહ્ય-દશા, શુદ્ધરમણતાયોગે કર્મ નિવારીએ.
પ્રભુ ! મુજ સત્તા છે તુજસમી, નિર્મલવ્યકિત મુજ ચિત્ત રમી;
તેં અશુદ્ધ-પરિણતિ તુર્ત દમી. ઉપયોગ. ૧
નિજભાવરમણતા રંગાશું, અંતર્યામીપ્રભુને ગાશું;
પ્રભુવ્યકિતસમા અન્તર થાશું. ઉપયોગ. ૨

ચેતનતા નિજમાં રંગાશે, પ્રભુ! તુજ મુજ અંતર ઝટ જાશે;
સહજાનંદી ચેતન થાશે. ઉપયોગ. ૩
પ્રભુ! વસ્તુ-ધર્મ તન્મય થાવું, મુજ સત્તાધર્મ પ્રગટ પાવું;
ગુણઠાણે ગુણ સહુ નિપજાવું. ઉપયોગ. ૪
પ્રભુધ્યાને શુદ્ધદશા જાગે, વેગે જયડંકો જગ વાગે;
બુદ્ધિસાગર જિનવરરાગે. ઉપયોગ. ૫

---

૨૦ मुनिसुव्रतस्वामीस्तवन.

(શ્રીસંભવજિનરાજજીરે, તાહરૂં અકળ સ્વરૂપ, જિનવર પૂજો-એ રાગ.)

મુનિસુવ્રતજિન! તાહરૂંરે, અલખ-અગોચરરૂપ, મનમાંધ્યાવું;
અસંખ્યપ્રદેશી આતમારે, પરમેશ્વર જગભૂપ. મન.
ધ્યાવું ધ્યાવુંરે અનુભવયોગે, શુદ્ધધ્યાને ધ્યેયસ્વસ્વરૂપ. મન. ૧
દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાલ-ભાવથીરે, ચેતનવ્યક્તિ શુદ્ધ, મન.
પરદ્રવ્યાદિકનાસ્તિતારે, ક્ષાયિક-કેવલબુદ્ધ. મન. ૨
સાદિ-અનંતિભંગથીરે, પામ્યા પરમાનંદ, મન.
પ્રદેશપ્રદેશપ્રતિ જ્ઞાનમાંરે, ભાસે જ્ઞેય અનંત. મન. ૩
પરદ્રવ્ય-પર્યાયાનંતનુંરે, એક પ્રદેશ કરે તોલ, મન.
એક સમયમાં જ્ઞાનથીરે, ચેતન દ્રવ્ય અમોલ. મન. ૪
પરપુદ્ગલ દૂરે કરીરે, થયા પ્રભુ! કૃતકૃત્ય, મન.
ચેતનવ્યકિત સમારવારે, તુજ આલંબન સત્ય. મન. ૫
ત્રિયોગે પ્રભુ! આદર્યોરે, અનંતશકિત નાથ! મન.
એકમેક તુજ ધ્યાનથીરે, થઇ ઝાલું તુજ હાથ. મન. ૬
અરૂપી અરૂપીને મળેરે, સાચી જીવસગાઇ, મન.
બુદ્ધિસાગર જાગિયોરે, આવી મુક્તિવધાઇ. મન. ૭

---

૨૧ નમિનાથસ્તવન.

થાંપર વારી મારા સાહિબા કાબીલ મત જાજો-એ રાગ.

નમિજિનવર નમું ભાવથી, મારે મોંઘા મોલે;
ધર્માદિદ્રવ્ય-શકિતયો, એક ગુણના ન તોલે. ૧
શુદ્ધધ્યાનમાં આવીને, રંગોરંગમાં વસિયો;
ધાતોધાત મળી ખરી, લેશ માત્ર ન ખસિયો. ૨
સ્વ સ્વ જાતિ મળી ખરી, જડ-ભાવ વિદૂરે;
ધ્યાતા ધ્યેયના તાનમાં, સત્ય-સુખડાં સ્ફુરે. ૩
અનુભવ-તાળી લાગતાં, આનંદ-ખુમારી;
પરમપ્રભુ-આદર્શમાં, જોઇ જાતિ મેં મારી. ૪
શુદ્ધદ્રવ્ય જેવું તાહરૂં, તેવું મારૂં દીઠું;
સત્તાએ સરખા પ્રભુ, મન લાગ્યું મીઠું. ૫
તારૂં ધ્યાન તે માહરૂં, દોષ મુજથી નાસે;
શુદ્ધદશાના ધ્યાનમાં, એકમેકતા ભાસે. ૬
એકમેકતા યોગમાં, મનમંદિર આણ્યા;
તાણ્યા જાઓ નહિ વ્યકિતથી, પણ જ્ઞાને તાણ્યા. ૭
શુદ્ધજ્ઞેયાકારી જ્ઞાનથી, એકરૂપે ભળિયા;
તુજ સેવાકારવ્યકિતથી, વેગે દોષો ટળિયા. ૮
નિર્વિકલ્પ-ઉપયોગથી, શુદ્ધરૂપમાં મળશું;
બુદ્ધિસાગર શિવમા, જ્યોતિ જ્યોતમાં ભળશું. ૯

૨૨ નેમિનાથસ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

રાજુલ કહે છે શામળા ! કેમ પાછા વળિયા;
મુજને મૂકી નાથજી, કોનાથી હળિયા. ૧

પશુદયા મનમાં વસી, કેમ મ્હારી ન આણો;
સ્રીને દુઃખી કરી પ્રભુ ! હઠ ફોગટ તાણો. ૨
લગ્ન ન કરવાં જો હતાં, કેમ આંહી આવ્યા;
પોતાની મરજીવિના, કેમ બીજા લાવ્યા. ૩
ઋષભાદિકતીર્થંકરા, ગૃહવાસે વસિયા;
તેનાથી શું તમે જ્ઞાની કે, આવી દૂરે ખસિયા. ૪
શુકન જોતાં ન આવડયા, કહેવાતા ત્રિજ્ઞાની;
બનવાનું એમ જો હતું, વાત પહેલાં ન જાણી. ૫
જાદવકુળની રીતડી, બોલ બોલી ન પાળે;
આરંભી પડતું મૂકે, તે શું ? અજુવાળે. ૬
કાળા કામણગારડા, ભીરૂ થઈ શું ? વળિયા;
હુકમથી પશુઆં દયા, આણ માનત બળિયા. ૭
વિરાગી જો મન હતું, કેમ તોરણ આવ્યા;
આઠભવોની પ્રીતડી, લેશ મનમાં ન લાવ્યા. ૮
મારી દયા કરી નહિ જરા, કેમ અન્યની કરશો;
નિર્દય થઇને વાલ્હમા, કેમ ઠામે ઠરશો. ૯
વિરહવ્યથાની અગ્નિમાં, બળતી મુને મૂકી;
કાળાથી કરી પ્રીતડી, અરે ! પોતે હું ચૂકી. ૧૦
જગમાં કોઇ ન કોઇનું, એમ રાજુલ ધારે;
રાગિણી થઈ વૈરાગિણી, મન એમ વિચારે. ૧૧
સંકેત કરવા પ્યારીને, પ્રાણપતિ ! અહિં આવ્યા;
હરિણદયાથી બહુ દયા, પ્રભુ ! મુજ પર લાવ્યા. ૧૨
ભવનાં લગ્ન નિવારવા, જાન મુક્તિથી આણી;
આંખે આંખ મિલાવીને, મને મુક્તિમાં તાણી. ૧૩

હું ભોળી સમજી નહીં, સાચી જગમાં અબળા;
નાથે નેહ નિભાવિયો, ધન્ય સ્વામી સબળા. ૧૪
ભોગાવલીના જોરથી, ગૃહવાસમાં ફસિયા;
ઋષભાદિકતીર્થંકરો, લલનાસંગરસિયા. ૧૫
ભોગાવલીના અભાવથી, મારો સંગ ન કીધો;
બ્રહ્મચારી મારા સ્વામિજી, જશ જગમાં લીધો. ૧૬
સ્ત્રીને ચેતાવા આવિયા, સ્વામી ઉપકારી;
આઠ ભવોની પ્રીતડી, પૂરી પાળી સારી. ૧૭
હાથોહાથ ન મેળવ્યો, સ્વામી ગુણરાગી;
સ્વામીના એ કૃત્યથી, હું થઇ વૈરાગી. ૧૮
ત્રિજ્ઞાનીના કાર્યમાં, કાંઇ આવે ન ખામી;
રાજુલ વૈરાગણ બની, શુદ્ધ-ચેતના પામી. ૧૯
જૂઠાં સગપણ-મોહથી, મોહની એ માયા;
ભ્રાંતિથી જગજીવડા, નાહક લલચાયા. ૨૦
નર કે નારી હું નહી, પુદ્ગલથી હું ન્યારી;
પુદ્ગલ-કાયાખેલમાં, શુદ્ધ-બુદ્ધતા હારી. ૨૧
નામરૂપથી ભિન્ન હું, એક ચેતન જાતિ;
ક્ષત્રિયાણી વ્યવહારથી, કોઇ મારી ન જ્ઞાતિ. ૨૨
અનંતકાળથી આથડી, સંસારમાં દુઃખી;
વિષયવિકારો સેવતાં, કોઇ થાય ન સુખી. ૨૩
જડસંગે પરતંત્રતા, મોહ-વૈરીએ તાણી;
ઉપકારી સાચા પ્રભુ! સત્યપંથમાં આણી. ૨૪
બની વૈરાગણ નેમિની,-પાસે ઝટ આવી;
ઉપકારી સ્વામી કર્યા, સંયમલય લાવી. ૨૫

શોભા સતીની મોટકી, જગ રાજુલ પામી;
રહનેમિને બોધથી, થઇ ગુણવિશ્રામી. ૨૬
એક ટેકી થઈ રાજુલે, ભાવ-સ્વામી કીધા;
અદ્દ્ભુતચારિત્ર ધારીને, જગમાં જશ લીધા. ૨૭
સાચી ભક્તિ સ્વામીની, અંતરમાં ઉતારી;
નવરસ-રંગે ઝીલતી, લહે સુખ ખુમારી. ૨૮
ચેતન-ચેતનાભાવથી, એક સંગે મળિયાં;
ક્ષપકશ્રેણી-નિસ્સરણીથી, શિવમંદિર ભળિયાં. ૨૯
કર્મ-કટક સંહારીને, નેમ-રાજુલનારી;
શિવપુરમાં સુખિયાં થયાં, વંદુ વાર હજારી. ૩૦
શુદ્ધચેતનસંગમાં, શુદ્ધચેતના રહેશે,
બુદ્ધિસાગર ભક્તિથી, શાશ્વતસુખ લહેશે. ૩૧

---

૨૩ पार्श्वनाथस्तवन.

(રાગ ઉપરનો.)

પાર્શ્વપ્રભુ પ્રભુતામયી, મારે મોટું શરણું;
ગેરૂ અવલંબી કહો, કોણ ઝાલે તરણું. ૧
ભાવચિંતામણિ તું પ્રભુ ! શાશ્વતસુખ આપે;
ચઉ નિક્ષેપે ધ્યાવતાં, ભવનાં દુઃખ કાપે. ૨
તારૂં મારૂં આંતરૂં, એકલીનતા ટાળે;
સાદિ-અનંતિસંગથી, દુઃખ કોઇ ન કાળે. ૩
શુદ્ધદશાપરિણામથી, નિશદિન તુજ ભેટું;
શુદ્ધદષ્ટિથી દેખતાં, લેશ લાગે ન છેટું. ૪
તુજ મુજ અંતર ભાગશે, સંયમગુણયુક્તિ;
ક્ષેત્રભેદને ટાળીને, સુખ લહિશું મુક્તિ. ૫

મુક્તિમાં મળશું પ્રભુ, એમ નિશ્ચય ધાર્યો;
ધ્યાને રંગવધામણાં, મોહ-ભાવ વિસાર્યો. ૬
તુજ સંગી થઇ ચેતના, શુદ્ધવીર્ય ઉલ્લાસી;
બુદ્ધિસાગર જાગિયો, ચેતન વિશ્વાસી. ૭

૨૪ મહાવીરસ્વામીસ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

ત્રિશલાનંદન ! વીરજી ! મનમંદિર આવો;
ભાવ-વીરતા માહરી, પ્રભુ ! પ્રેમે જગાવો. ૧
ભાવ-વીર સંચારથી, પ્રભુ ! મોહ ન આવે;
દ્રવ્ય-વીર સંચારમાં, મોહનું જોર ફાવે. ૨
ચાર નિક્ષેપે ધ્યાઇએ, ભાવ-વીર્યના ધારી;
સમકિતગુણઠાણાથકી, પ્રભો ! તું સંચારી. ૩
ભાવ-વીર્ય પ્રગટાવવા, આલંબન સાચું;
ક્ષયોપશમ-ક્ષાયિકમાં, મન મારૂં રાચ્યું. ૪
ક્ષયોપશમ તે હેતુ છે, ક્ષાયિકગુણકાજ;
ક્ષાયિક-વીર્યતા આપીને, રાખો મુજ લાજ. ૫
અસંખ્યપ્રદેશે ક્ષાયિક, ભાવ-વીર્ય અનંત;
યોગ-ધ્રુવતા ધારીને, લહે વીર્યને સંત. ૬
મતિ-સંગી પુદ્‌ગલવિષે, જે વીર્ય કહાતું;
યોગતણી ધ્રુવતાથકી, ધ્યાને લેશ ન જાતું. ૭
ભાવ-વીર ! પ્રભુ આતમા, અંતર્ ગુણભોગી;
લઘુતા એકતા લીનતા, સાધનથી યોગી. ૮
ભાવ-વીર્ય નિજમાં ભળ્યું, વાગ્યું જિતનગારૂં;
ફરકયો વિજયનો વાવટો, ક્ષાયિકસુખ સારૂં. ૯

આનંદમંગલ જીવમાં, જ્ઞાન-દિનમણિ પ્રગટયો;
દર્શન-ચંદ્ર પ્રકાશિયો, તબ મોહજ વિઘટયો. ૧૦
અનંતગુણ-પર્યાયનો, જીવ ભોગી સવાયો;
બુદ્ધિસાગર મંદિરે, ચેતન ઝટ આયો. ૧૧

कलश.

(ઓછવ રંગ વધામણાં, પ્રભુપાસને નામે-એ રાગ.)

ચોવીશ જિનવર ભક્તિથી, ગાયા ગુણ રાગે;
ગાશે ધ્યાશે જે પ્રભુ, તે અન્તર જાગે. ૧
અન્તરના ઉદ્યોતથી, હોય મંગળમાળા;
મનમંદિર પ્રભુ આવતાં, ટળે મોહના ચાળા. ૨
જિનભક્તિ નિજ રૂપ છે, ચેતન ઉપયોગી;
અનંતગુણ-પર્યાયનો, સમયે હોય ભોગી. ૩
ઝળહળ જ્ઞાનની જ્યોતિમાં, જડ-ચેતન ભાસે;
ચેતન પરમેષ્ઠી સદા, એમ જ્ઞાની પ્રકાશે. ૪
ચેતનની શુદ્ધભક્તિથી, શુદ્ધચેતન પરખું;
અનેકાન્તનય-દૃષ્ટિથી, પ્રભુ ગાઇને હરખું. ૫
સંવત ઓગણીસ ચોસઠે, પુનમ દિન સારો;
અષાડ શુકલ પક્ષમાં, ગામ માણસા ધારો. ૬
સોમવાર ચઢતા દિને, ચોવીસ જિન ગાયા;
અન્તરના ઉપયોગથી, સત્ય-આનંદ પાયા. ૭
સુખસાગરગુરૂ પ્રેમથી, બુદ્ધિસાગર ગાવે;
ગાશે ધ્યાવશે જે ભવી, તે શિવસુખ પાવે. ૮

जिनेश्वरस्तवन चतुर्विंशतिका.

(२)

१ ऋषभदेवस्तवन.

(પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રણુમીએ–એ રાગ.)

ઋષભજિનેશ્વર! વંદના, હોશો વારંવાર;
પુરૂષોત્તમ ભગવાન નિરાકાર સંત છો, ગુણપર્યાયઆધાર. એ ટેક.
ઉત્પત્તિ–વ્યય–ધ્રુવતા, એક સમયમાં હિ જોય;
પર્યાયાર્થિકનયથી વ્યય–ઉત્પત્તિ છે, દ્રવ્યથકી ધ્રુવ હોય. ઋ. ૧
સત્ કરતાં સામર્થ્યના, હોય પર્યાય અનન્ત;
અગુરૂલઘુની શક્તિ તે તેહમાં જાણીએ, અનન્ત શક્તિ [1]સતંત. ઋ. ૨
પરમભાવ ગ્રાહક પ્રભુ, તેમ સામાન્ય વિશેષ;
જ્ઞેય અનન્તનું તોલ કરે પ્રભુ! તાહરો, ક્ષાયિક એક પ્રદેશ. ઋ. ૩
સ્થિરતા ક્ષાયિકભાવથી, મુખથી કહી નહિ જાય;
અનન્તગુણ નિજ કાર્ય કરે લહી શક્તિને, ઉત્પત્તિ–વ્યય પાય. ઋ. ૪
ગુણ અનન્તની ધ્રુવતા, દ્રવ્યપણે છે અનાદિ;
ગુણની શુદ્ધિ અપેક્ષી પર્યાયે કરી, ભંગની સ્થિતિ છે સાદિ. ઋ. ૫
સાદિ અનંતિ મુક્તિમાં, સુખ વિલાસો છો અનંત;
સુખ જ્ઞેયાદિક જ્ઞાનમાં જ્ઞાતા જગગુરૂ, જ્ઞાન અનંત વહંત. ઋ. ૬
રાગદ્વેષ–યુગલ હણી, થઇયા જગ મહાદેવ;
બુદ્ધિસાગર અવસર પામી ભક્તિથી, પામે અમૃતમેવ. ઋ. ૭

---

૧ સ્વતંત્ર.

૨ अजितनाथस्तवन.

(શ્રી સંભવજિન! તાહરૂંરે, અલખ અગોચર રૂપ–એ રાગ.)

અજિત જિનેશ્વર સેવનારે, કરતાં પાપ પલાય;
જિનવર સેવો સેવો સેવોરે ભવિકજન! સેવો,
પ્રભુ શિવસુખદાયક મેવો, પ્રભુ સેવે સિદ્ધિ સુહાય. જિનવર.
મિથ્યા–મોહ નિવારીનેરે, ક્ષાયિક–રત્ન ગ્રહાય; જિનવર.
ચારિત્ર–મોહ હઠાવતાંરે, સ્થિરતા ક્ષાયિક થાય. જિનવર. ૧
ક્ષપક–શ્રેણિ આરોહીનેરે, શુક્લ–ધ્યાનપ્રયોગ. જિનવર.
જ્ઞાનાવરણીયાદિક હણીરે, ક્ષાયિક નવગુણ–ભોગ. જિનવર. ૨
અષ્ટકર્મના નાશથીરે, ગુણ–અષ્ટક પ્રગટાય; જિનવર.
એક સમય સમશ્રેણિએરે, મુક્તિસ્થાન સુહાય. જિનવર. ૩
નાત્યંતાભાવ મુક્તિનોરે, જડિમમચી નહિ ખાસ; જિનવર.
વ્યોમપરે નહિ વ્યાપિનારે, નહિ વ્યાવૃત્તિ–વિલાસ. જિનવર. ૪
સાદિ અનંત સ્થિતિથીરે, સિદ્ધ બુદ્ધ ભગવંત; જિનવર.
ઝળહળ જ્યોતિ જ્યાં જગમગેરે, જ્ઞેયતણો નહિ અંત. જિનવર. ૫
પરજ્ઞેય ધ્રુવતા ત્રિકાલમાંરે, ઉત્પત્તિ–વ્યયસાથ; જિનવર.
નિજજ્ઞેય ધ્રુવતા અનન્તનોરે, પર્યાયસહ શિવનાથ. જિનવર. ૬
પર જાણે પરમાં ન પરિણમેરે, અશુદ્ધભાવ વ્યતીત; જિનવર.
બુદ્ધિસાગર ધ્યાનથીરે, થાવે ધ્યાની અજિત. જિનવર. ૭

---

૩ संभवनाथस्तवन.

(દેખો ગતિ દૈવનીરે–એ રાગ.)

સંભવજિન! તારશોરે, તારશો ત્રિભુવનનાથ! સંભવજિન! તારશોરે.

નિમિત્ત પુષ્ટાલંબનેરે, સાધ્યની સિદ્ધિ કરાય;
ઉપાદાનની શુદ્ધતારે, નિમિત્તવિના નહિ થાય. સંભવ. ૧
દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાલ ભાવથીરે, નિમિત્તના બહુ ભેદ;
જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રનારે, નિમિત્ત ટાળે ખેદ. સંભવ. ૨
શુદ્ધદેવગુરૂ હેતુ છેરે, ઉપાદાન કરે શુદ્ધિ;
ઉપાદાન અભિન્ન છેરે, કાર્યથી જાણો બુદ્ધ. સંભવ. ૩
કાર્ય દ્રવ્યથી ભિન્ન છેરે, નિમિત્ત હેતુ વ્યવહાર;
શુદ્ધાદિક ષટ્ ભેદ છેરે, વ્યવહાર નયના ધાર. સંભવ. ૪
ભિન્ન નિમિત્ત પણ કાર્યમાંરે, ઉપાદાન કરે પુષ્ટિ;
નિમિત્તવણ ઉપાદાનથીરે, થાય ન સાધ્યની સૃષ્ટિ. સંભવ. ૫
પુષ્ટાલંબન જિનવિભુરે, આદર્યો મન ધરી ભાવ;
ઉપાદાનની શુદ્ધિમાંરે, બનશે શુદ્ધ બનાવ. સંભવ. ૬
ત્રિકરણયોગથી આદર્યોરે, મન ધરી સાધ્યની દૃષ્ટિ;
બુદ્ધિસાગર સુખ લહેરે, પામી અનુભવ-સૃષ્ટિ. સંભવ. ૭

---

४ अभिनंदनस्तवन.

(પદ્મપ્રભુ ! તુજ મુજ આંતરૂ—એ રાગ.)

અભિનન્દનજિનરૂપને, ધ્યાનમાં સ્મરણથી લાવુંરે;
ધ્યાનમાં લીનતાયોગથી, સુખ અનન્ત ઘટ પાવુંરે. અભિ. ૧
મન-વચ-કાયના યોગની, સ્થિરતા જેહ પ્રમાણરે;
તદનુગત વીર્યતા ઉલ્લસે, ભાવ ક્ષયોપશમ સુખખાણરે. અભિ. ૨
અસંખ્યપ્રદેશમયીવ્યક્તિમાં, ધ્યાનથી એકતા થાયરે;
પંડિત-વીર્ય ત્યાં સંપજે, ઉજ્જવલ અધ્યવસાયરે. અભિ. ૩
ક્ષણક્ષણ ઉજ્જવલ ધ્યાનમાં, પ્રગટતો સહજ આનન્દરે;
બાહ્ય જડ વિષયના સુખનો, વેગથી નાસતો ફન્દરે. અભિ. ૪

અન્તરશુદ્ધપરિણતિથકી, ભાવથી હોય નિજ મુક્તિરે;
શુદ્ધનયસ્થાપના સહજથી, પ્રગટતી એ તત્ત્વની યુક્તિરે. અભિ. ૫
ક્ષયોપશમ જ્ઞાન-વીર્યથી, ક્ષાયિક-ધર્મ સહાયરે;
નિર્વિકલ્પઉપયોગમાં, શ્રુતજ્ઞાન એક સ્થિર થાયરે. અભિ. ૬
ભાવશ્રુતજ્ઞાનઆલંબને, જીવ તે જિનરૂપ થાયરે;
બુદ્ધિસાગર શિવસંપદા, મંગલ શ્રેણિ પમાયરે. અભિ. ૭

---

૫ સુમતિનાથસ્તવન.

(વિરતિ એ સુમતિ ધરી આદરો-એ રાગ.)

સુમતિજિનેશ્વર શુદ્ધતા, બુદ્ધતા પરમ સ્વભાવરે;
અસ્તિતા નાસ્તિતા એકતા, જ્ઞાતૃતા નહિ પરભાવરે. સુમતિ. ૧
ભિન્ન અભિન્નતા નિત્યતા, તેમ અનિત્ય પર્યાયરે;
એક સમયમાંહિ સંપજે, પર્યાય ઉપજે વિલાયરે. સુમતિ. ૨
અગુરૂલઘુ પર્યાયની, શક્તિ અનન્તી સદાયરે;
પરિણમે અસંખ્યપ્રદેશમાં, કારક ષટ્ ઉપજાવરે. સુમતિ. ૩
આદિ અનાદિ ષટ્કારકો, વ્યક્તિપણે એકેક પ્રદેશરે;
અનાદિ અનન્ત સ્થિતિ શક્તિથી, કારક ષટ્ લહો બેશરે. સુમતિ. ૪
એક અનેકતા વસ્તુમાં, નિત્ય અનિત્યતા ધારરે;
સમય સાપેક્ષ વિચારતાં, હોય અનેકાન્ત વિસ્તારરે. સુમતિ. ૫
સદસત્ કથ્ય અકથ્ય છે, જિનવર ધર્મ અનન્તરે;
જ્ઞાનમાં જ્ઞેયની ભાસના, જાણે એક સમય ભદન્તરે. સુમતિ. ૬
સમ્યગ્જ્ઞાનપ્રભાવથી, પ્રભુ! તુજ રૂપ જણાયરે;
ચાર પ્રમાણ ને ભંગથી, ધર્મ અનેક પરખાયરે. સુમતિ. ૭
મન-વચ-કાયઅતીત તું, આદર્યો યોગથી સારરે;
તુજ મુજ એકતા સંપજે, બુદ્ધિસાગર નિર્ધારરે. સુમતિ. ૮

૬ पद्मप्रभस्तवन.

(વિરતિ એ સુમતિ ધરી આદરો–એ રાગ.)

પદ્મપ્રભુ અલખ નિરંજન, સિદ્ધના આઠ ગુણધારીરે;
સાકાર ઉપયોગે ચેતના, નિરાકાર જયકારીરે. પદ્મ. ૧
અજર અમર અગોચર વિભુ, નામ ન રૂપ ન જાતિરે;
જગગુરૂ જય શ્રીચિંતામણિ, ત્રણભુવનમાંહિ ખ્યાતિરે. પદ્મ. ૨
ઉપમાતીત પરમાતમા, અનુભવવિણ ન જણાયરે;
દિશિ દેખાડી આગમ રહે, અનુભવે પ્રભુ પરખાયરે. પદ્મ. ૩
સદ્ગુરૂ–તીર્થઉપાસના, સ્યાદ્વાદ સૂત્રનો બોધરે;
પરંપર ગુરૂગમ જોડતાં, કરે ભવી જિનવરશોધરે. પદ્મ. ૪
જ્ઞાનના માનમાં ધ્યાન છે, ધ્યાનથી હોય સમાધિરે;
પરમ પ્રભુ એક તાનમાં, ભેટતાં જાય ઉપાધિરે. પદ્મ. ૫
અનુભવ–અમૃત સ્વાદતાં, ચિત્ત અન્યત્ર ન જાયરે;
ચકોર જેમ ચંદ્ર તેમ રાચતું, પરમ પ્રભુરૂપમાંહ્યરે. પદ્મ. ૬
સુખ અનંતની રાશિમાં, જીવનમુકતપદ પાયરે;
બાહ્યનાં સુખ રૂચે નહિ, નિશ્ચયસુખ નિજ માંહ્યરે. પદ્મ. ૭
પરપરિણતિરંગ પરિહરી, શુદ્ધ પરિણતિમાંહિ રંગરે;
બુદ્ધિસાગર જિનદર્શન, દેખવા પ્રેમ અભંગરે. પદ્મ. ૮

---

૭ सुपार्श्वनाथस्तवन.

(નદી યમુનાકે તીર–એ રાગ.)

સુપાર્શ્વપ્રભુ! જિનરાજ! કૃપાળુ તારશો,
વીનતડી મુજ પ્રેમ ધરીને સ્વીકારશો;
રાગ દ્વેષ અન્યાય નૃપતિ જોર ટાળશો,
શુદ્ધરમણતા સન્મુખ દૃષ્ટિ વાળશો. ૧

વિષયવાસનાપાશથી પ્રભુજી! છોડાવજો,
પરમદયાલુ! દેવ! દયા દીલ લાવજો;
અનુભવ-અન્તરદૃષ્ટિની સૃષ્ટિ જગાવજો,
પરમાનન્દનું પાત્ર ચેતન મુજ થાવજો. ૨

કેવલજ્ઞાનની જ્યોતિમાં જ્ઞેય અભિન્ન છે,
પરદ્રવ્યાદિક જ્ઞેયથકી વળી ભિન્ન છે;
જ્ઞેયાકારે જ્ઞાન પરિણમે જાણજો,
ભિન્નાભિન્નસ્વરૂપ અનેકાંત આણજો. ૩

જ્ઞેયાપેક્ષે જ્ઞાન અનન્તું જિન કહે,
જ્ઞેયની પાસે જ્ઞાન ગયાવણ સહુ લહે;
દર્પણ ક્યાંઇ ન જાય દર્પણમાં સમાય છે,
જ્ઞેયાકારી ભાવો એ દૃષ્ટાંત ન્યાય છે. ૪

દૂરવર્તી જે જ્ઞેય જ્ઞાનમાંહિ ભાસતો,
જ્ઞાન અચિન્ત્યસ્વભાવ હૃદયમાં આવતો;
જ્ઞેયવિના સહુ જ્ઞાનની શૂન્યતા જાણીએ,
ષડ્ દ્રવ્યો પર્યાય અનન્ત મન આણીએ. ૫

અસ્તિવિના ન નિષેધ ઘટે કોઈ દ્રવ્યનો,
દ્વિ વણ નહિ અદ્વૈત નિષેધ કેમ સર્વનો;
દ્વૈતનું જ્ઞાન થયા વણ અદ્વૈત શું કહો,
ભાસે જ્ઞાનમાં દ્વૈત સત્યભાવ સદ્દહો. ૬

દ્રવ્ય અને પર્યાયથી જ્ઞેય અનન્તતા,
વસ્તુધર્મ સ્યાદ્વાદ ત્યાં એકાનેકતા;
ધ્રુવતા જ્ઞેયના દ્રવ્યપણે નિત્યતા ખરી,
ઉત્પત્તિ-વ્યય જ્ઞેયઅનિત્યતા અનુસરી. ૭

જીવદ્રવ્ય એકવ્યક્તિ અનાદિ–અનંત છે,
ગુણ–પર્યવઆધાર ચેતનજી સન્ત છે;
બુદ્ધિસાગર જિનવરવાણી સદ્દહે,
સમકિત–શ્રદ્ધાયોગે અપેક્ષા સહુ લહે. ૮

---

૮ ચંદ્રપ્રભુસ્તવન.

(એ અબ શોભા સારી હો મલ્લિજિન–એ રાગ.)

ચંદ્રપ્રભુ ! પદ રાચું હો ચિદ્ઘન ! ચંદ્રપ્રભુ ! પદ રાચું;
મન માન્યું એ સાચું હો ચિદ્ઘન ! ચંદ્રપ્રભુ ! પદ રાચું.
શુદ્ધ અખંડ અનન્ત ગુણ–લક્ષ્મી, તેના પ્રભુ ! તમે દરિયા;
સત્તાએ જ્ઞાનાદિક લક્ષ્મી, વ્યક્તિપણે તમે વરિયા હો ચિ. ૧
અનાદ્યનન્તને, આદિ–અનન્ત, સત્તા–વ્યક્તિ સુહાયા;
અસ્તિનાસ્તિમય ધર્મ અનન્તા, સમય સમયમાં પાયા હો ચિ. ૨
ક્ષપકશ્રેણિએ ઉજ્જવલધ્યાને, ઘાતક કર્મ ખપાવ્યાં;
દગ્ધરજ્જુવત્ કર્મ અઘાતિ, તેરમે ચઉદમે નસાવ્યાં હો ચિ. ૩
કેવલજ્ઞાને જ્ઞેય અનન્તા, સમય સમય પ્રભુ ! જાણો;
અવ્યાબાધ અનન્તુ વીર્ય, સમય સમય પ્રભુ ! માણો હો ચિ. ૪
ઋદ્ધિ તમારી તેવીજ મારી, કદીય ન મુજથી ન્યારી;
ચંદ્રપ્રભુ–આદર્શ નિહાળી, આત્મિક ઋદ્ધિ સંભારી હો ચિ. ૫
નિજ સ્વજાતીય સિંહ નિહાળી, અજવૃન્દગતહરિ ચેત્યો;
નિજ સ્વજાતીય સિદ્ધ સંભારી, જીવ સ્વપદમાં વહેતો હો ચિ. ૬
અન્તર–દૃષ્ટિ અનુભવ–યોગે, જાણી નિજપદ રહિયો;
બુદ્ધિસાગર પરમ મહોદય, શાશ્વતલક્ષ્મી લહિયો હો ચિ. ૭

---

૯. સુવિધિનાથસ્તવન.

(નદી યમુનાકે તીર–એ રાગ.)

સુવિધિજિનેશ્વર! દેવ! દયા દીનપર કરો,
કરૂણાવંત મહંત વિનતિ એ દીલ ધરો;
ભવસાગરની પાર ઉતારો કર ગ્રહી,
શક્તિ અનન્તના સ્વામી કહાવોછો મહી. ૧
તમનો શો છે ભાર કહો રવિઆગળે,
કીડીનો શો ભાર કે કુંજરને ગળે;
કર્મતણો શો ભાર પ્રભુજી! તુમ છતે,
સિંહતણો શો ભાર અષ્ટાપદ ત્યાં જતે. ૨
શું ખદ્યોતનું તેજ રવિ જ્યાં ઝળહળે,
તેમ શું મોહનું જોર કે ઉપયોગ નીકળે;
સસલાનું શું જોર સિંહઆગળ અહો!
અનેકાંત જ્યાં જ્યોતિ એકાંતનું શું કહો. ૩
પરમપ્રભુ વીતરાગ રાગ ત્યાં શું કરે,
દેખી ઇન્દ્રની શકિત કે સુર સહુ કરગરે;
પ્રાણજીવન વીતરાગ હૃદયમાં મુજ વસ્યા,
તે દેખી મોહ યોધ કે સહુ દૂરે ખસ્યા. ૪
ગુણ–પર્યાયાધાર! સ્મરણ ત્હારૂં ખરૂં,
ધ્યાન–સમાધિયોગે અલખ નિજપદ વરૂં;
પરમબ્રહ્મ! જગદીશ્વર! જય જિનરાજજી!
શરણે આવ્યો સેવક રાખો લાજજી. ૫
વાર વાર શી વિનતિ જાણો સહુ કહ્યું,
વાર લગાડો ન લેશ દુઃખ મેં બહુ સહ્યું;

બુદ્ધિસાગર સત્ય ભક્તિથી ઉદ્ધારજો,
વન્દન વાર હજાર વિનતિ એ સ્વીકારજો. ૬

૧૦ શીતલનાથસ્તવન.

પ્રીતલડી બંધાણીરે શીતલ જિણંદશું,
પ્રભુવિના ક્ષણમાત્ર નહિ સોહાયજો;
પ્રેમીવિના નહિ બીજો તે જાણી શકે,
રૂપ પ્રભુનું દેખી મન હરખાયજો. પ્રીતલડી. ૧
અન્તરના ઉપયોગે પ્રભુજી દિલ વસ્યા,
ભક્તિ આધીન પ્રભુજી પ્રાણ સનાથજો;
અનુભવયોગે રંગ મજીઠનો લાગિયો,
ત્રણુભુવનના સ્વામી આવ્યા હાથજો. પ્રીતલડી. ૨
જેમ પ્રભુના દર્શનમાં સ્થિરતા થતી,
તેમ પ્રભુજી આનન્દ આપે બેશજો;
આનન્દદાતા-ભોક્તાની થઇ એકતા,
ચઢી ખુમારી યાદી આપે હમેશજો. પ્રીતલડી. ૩
આત્માઽસંખ્ય પ્રદેશે શીતલતા ખરી,
અવધૂત યોગી પ્રગટાવે સુખકંદજો;
ઔદયિકભાવ નિવારી ઉપશમઆદિથી;
ટાળે સઘળા મોહતણા મહાફંદજો. પ્રીતલડી. ૪
ગુણસ્થાનક-નિ:સરણિ ચઢતો આતમા,
ઉજ્જવલ યોગે પામે શિવપુર મ્હેલજો;
ક્ષાયિકભાવે સુખ અનંતું ભોગવે,
નિજપદધ્રુવતા ધારી કરતો સ્હેલજો. પ્રીતલડી. ૫

બાહ્ય-ભાવની સર્વ ઉપાધિ નાસતાં,
પ્રભુવિરહનો નાશ થશે નિર્ધારજો;
અનુભવયોગે રંગાયો જિનરૂપમાં,
થાશું પ્રભુસમા અન્તે જયકારજો. પ્રીતલડી. ૬
નિજગુણસ્થિરતામાં રંગાતું સહજથી,
વસ્તુધર્મ-જ્ઞાનાદિક તું આધારજો;
બુદ્ધિસાગર અનુભવ-વાજાં વાગિયાં,
ભેટયા શીતલજિનવર જગ જયકારજો. પ્રીતલડી. ૭

---

૧૧ શ્રેયાંસનાથસ્તવન.

(શ્રી વીરપ્રભુ ! ચરમ-એ રાગ.)

શ્રેયાંસપ્રભુ ! અન્તર્યામી ક્ષાયિક-નવલબ્ધિધણી;
ત્રાતા ભ્રાતા, પરોપકારી નિર્ભય યોગી દિનમણિ.
પ્રભુ ! શુદ્ધસ્વરૂપ ત્હારૂં જેવું, પ્રભુ ! શુદ્ધ સ્વરૂપ મ્હારૂં તેવું,
ઉજ્જવલધ્યાને ખેંચી લેવું, શ્રેયાંસ. ૧
પ્રભુ! નામ-રૂપથી ભિન્ન ખરો, પ્રભુ! અનન્તસુખનો ભવ્ય ઝરો,
મેં સ્થિરઉપયોગે દીલ ધર્યો. શ્રેયાંસ. ૨
ઉત્પત્તિ-વ્યય-ધ્રુવતાભોગી, યોગાતીત પણ નિર્મલ યોગી,
કર્માતીતથી તું નીરોગી, શ્રેયાંસ. ૩
ધ્યાને પ્રભુની પાસે જાવું, સાધનથી સાધ્યપણું પાવું,
જ્ઞાનાદર્શે પ્રભુ ઘટ લાવું, શ્રેયાંસ. ૪
પ્રભુ ! દર્શન દેજો શિવરસિયા, પ્રભુ પ્રેમે મ્હારા દિલ વસિયા,
સ્થિરઉપયોગે જિન ઉલ્લસિયા, શ્રેયાંસ. ૫
પ્રભુ ! પરમમહોદય પદ આપો, પ્રભુ ! જિનપદમાં મુજને થાપો.
કર્યાં કર્મ અનાદિ સહુ કાપો. શ્રેયાંસ. ૬

પ્રભુ! ઉપાદાન–યોગે આવો, ભક્તિથી નિજ ગુણ વિરચાવો,
બુદ્ધિસાગર મળિયો લ્હાવો. શ્રેયાંસ. ૭

---

૧૨ વાસુપૂજ્યસ્તવન.

(ગિરૂઆરે ગુણ તુમતણા–એ રાગ.)

વાસુપૂજ્ય! ત્રિભુવનધણી, પરમાનન્દવિલાસીરે;
અકળકળા નિર્ભય પ્રભુ, ધ્યાને નાસે ઉદાસીરે. વાસુપૂજ્ય. ૧
જગજીવન જગનાથ છો, પરમબ્રહ્મ મહાદેવારે;
વ્યાપક જ્ઞાનથી વિષ્ણુ છો, સુરપતિ કરે પદસેવારે. વાસુપૂજ્ય. ૨
આદિ–અનન્ત તું વ્યક્તિથી, એવંભૂતથી યોગીરે;
અનાદ્યનન્ત સત્તાપણે, ગુણપર્યવનો ભોગીરે. વાસુપૂજ્ય. ૩
વ્યાપ્ય વ્યાપકતા અભેદતા, જ્ઞાતાજ્ઞેય અભેદીરે;
ભિન્નાભિન્ન સ્વભાવ છે, વેદરહિત પણ વેદીરે. વાસુપૂજ્ય. ૪
પરમ મહોદય ચિન્મણિ, અજરામર અવિનાશીરે;
નિત્ય નિરંજન સુરમયી, વ્યક્તિશુદ્ધ પ્રકાશીરે. વાસુપૂજ્ય. ૫
નિરક્ષર અક્ષર વિભુ, જગબંધવ જગત્રાતારે;
ક્ષાયિક નવલબ્ધિધણી, જ્ઞેય અનન્તના જ્ઞાતારે. વાસુપૂજ્ય. ૬
પુરુષોત્તમ પુરાણ તું, તુજ ધ્યાને સુખ લહીશુંરે;
બુદ્ધિસાગર શુદ્ધતા, પામી જિનપદ રહીશુંરે. વાસુપૂજ્ય. ૭

---

૧૩ વિમલનાથસ્તવન.

(જ્યાં લગે આતમ તત્વનું–એ રાગ.)

વિમલજિનચરણની સેવના, શુદ્ધભાવે કરશું;
અન્તર જ્યોતિ ઝળહળે, શિવસ્થાનક ઠરશું. વિમલ. ૧

પુદ્ગલ-ભાવના ખેલથી, ચિત્તવૃત્તિ હઠાવું;
પરમાનન્દની મોજમાં, નિર્મલ પદ પાવું. વિમલ. ૨
અન્તર રમણતા આદરી, ધ્રુવતા નિજ વરશું;
મનમોહન જગનાથના, ઉપયોગથી તરશું. વિમલ. ૩
અસંખ્યપ્રદેશી આતમા, નિત્યાનિત્ય વિલાસી;
સ્યાદ્વાદસત્તામયી સદા, જોતાં ટળતી ઉદાસી. વિમલ. ૪
પુદ્ગલ-મમતા ત્યાગીને, અન્તરમાં રહીશું;
અનુભવઅમૃત સ્વાદથી, અક્ષયસુખ લહીશું. વિમલ. ૫
કાયા-વાણી-મનથકી, વિમલેશ્વર ન્યારો;
શુદ્ધપરિણતિભક્તિથી, ભેટીશું પ્રભુ પ્યારો. વિમલ. ૬
સ્થિરઉપયોગપ્રભાવથી, એકધ્યાતથી મળશું;
બુદ્ધિસાગર ભકિતથી, જ્યોતિ જ્યોતમાં મળશું. વિમલ. ૭

---

૧૪ अनंतनाथस्तवन.

(શાંતિજિન ! એક મુજ-એ રાગ.)

અનન્તજિનેશ્વરનાથને, વન્દતાં પાપ પલાયરે;
રવિઆગળ તમ શું રહે, પ્રભુ ભજે મોહ વિલાયરે. અનન્ત. ૧
અનન્ત ગુણપર્યાયપાત્ર તું, વ્યકિત એવંભૂત સારરે;
સંગ્રહનય પરિપૂર્ણતા, ધ્યાતા તે વ્યકિતથી ધારરે. અનન્ત. ૨
ઉપશમભાવ ક્ષયોપશમથી, સાધ્યની સિદ્ધિ કરાયરે;
ધર્મ નિજ વસ્તુસ્વભાવમાં, સ્થિર ઉપયોગ સુહાયરે. અનન્ત. ૩
જ્ઞાનદર્શનચરણ-ગુણવિના, વ્યવહાર કુલઆચારરે;
સાધ્યલક્ષ્યે શુદ્ધ ચેતના, જાણવો શુદ્ધ વ્યવહારરે. અનન્ત. ૪
દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાલ ભાવથી, પર્યાય દ્રવ્ય અનન્તરે;
શુદ્ધ આલંબન આદરી, વ્યકિતથી થાય ભદંતરે. અનન્ત. ૫

સ્વકીય દ્રવ્યાદિકભાવથી, અનંતતા અસ્તિપણે સારરે;
પર દ્રવ્યાદિક અસ્તિની, નાસ્તિતતા અનન્ત વિચારરે. અનન્ત. ૬
વીર્ય અનન્ત સામર્થ્યથી, ઉત્પાદ-વ્યય પ્રતિદ્રવ્યરે;
છતિ પર્યાયથી ધ્રુવતા, સમય સમયમાંહિ ભવ્યરે. અનન્ત. ૭
ધર્મ અનન્તનો સ્વામી છું, ધ્યાનમાં ધ્યેયસ્વરૂપરે;
બુદ્ધિસાગર નિજ દ્રવ્યની, શુદ્ધિ તે જય ! જિનભૂપરે. અનન્ત. ૮

---

૧૫ ધર્મનાથસ્તવન.

(ધર્મજિનેશ્વર ગાઉં રંગશું-એ રાગ.)

ધર્મજિનેશ્વર વંદુ ભાવથી, વસ્તુધર્મદાતાર; જગત્માં.
વસ્તુસ્વભાવ તે ધર્મ જણાવતા, ષડ્દ્રવ્યોમાંહિ સાર. જગત્માં. ૧
જ્ઞેય હેય આદેય જણાવતા, સકલ દ્રવ્ય છેરે જ્ઞેય; જગત્માં.
ઉપાદેય ચેતનનો ધર્મ છે, પુદ્ગલઆદિરે હેય. જગત્માં. ૨
ભાવકર્મ તે રાગ ને દ્વેષ છે, કાલ અનાદિથી જાણ; જગત્માં.
દ્રવ્યકર્મનું કારણ તેહ છે, નોકર્મ નિમિત્ત આણ. જગત્માં. ૩
અશુદ્ધપરિણતિયોગે બંધ છે, શુદ્ધપરિણતિથી છે મુકિત; જગત્માં.
અન્તરચેતનસન્મુખ યોગથી, શુદ્ધ ઉપયોગની યુકિત. જગત્માં. ૪
કર્ત્તા-હર્તા ચેતન કર્મનો, બાહિર-અન્તર યોગ; જગત્માં.
આત્મસ્વભાવે રમણતા આદરે, પ્રગટે શિવસુખભોગ. જગત્માં. ૫
સુખ અનન્તની લીલા ધ્યાનમાં, ચેતન અનુભવ પાય; જગત્માં.
ધ્રુવયોગતણી સ્થિરતા હોવે, વીર્ય અનન્ત પ્રગટાય. જગત્માં. ૬
સવિકલ્પસમાધિ શુભઉપયોગમાં, ધ્યાતા ધ્યેયનો ભેદ; જગત્માં.
શુદ્ધઉપયોગે શુદ્ધસમાધિમાં, ટળતો વિકલ્પનો ખેદ. જગત્માં. ૭
અન્તરમાં ઉતરીને પારખો, નિર્મલ સુખનોરે નાથ; જગત્માં.
બુદ્ધિસાગર સમતા એકતા, લીનતા યોગે સનાથ. જગત્માં. ૮

૧૬ શાન્તિનાથસ્તવન.

(સાહિબ સાંભળોરે સંભવ-એ રાગ.)

શાન્તિનાથજીરે ! શાન્તિ સાચી આપો;
ઉપાધિ હરીરે, નિજ પદમાં નિજ થાપો. શાન્તિ. ૧
શાન્તિ કેમ લહુરે, તેનો માર્ગ બતાવો;
વિનતિ માહરીરે, સ્વામી દીલમાં લાવો. શાન્તિ. ૨
શાન્તિ પ્રભુ કહેરે, ધન્ય ! તું જગમાં પ્રાણી;
શાન્તિ પામવારે, મનમાં ઉલટ આણી. શાન્તિ. ૩
જડ તે જડપણેરે, ચેતન જ્ઞાનસ્વભાવે;
ભેદજ્ઞાનના યોગથીરે, સમકિત-શ્રદ્ધા થાવે. શાન્તિ. ૪
સદ્ગુરૂ પરંપરારે, આગમના આધારે;
ઉપશમભાવથીરે, શાન્તિ ઘટમાં ધારે. શાન્તિ. ૫
સાધુ સંગતેરે, પામી જ્ઞાનની શકિત;
સમતાયોગથીરે, પ્રગટે શાન્તિ-વ્યકિત. શાન્તિ. ૬
ચેતન દ્રવ્યતુંરે, કરવું ધ્યાનજ ભાવે;
ચંચલતા હરેરે, સાચી શાન્તિ આવે. શાન્તિ. ૭
સત્ય-સમાધિમાંરે, શાન્તિ સિદ્ધિ બતાવે;
રસિયા યોગિયોરે, શાન્તિ સાચી પાવે. શાન્તિ. ૮
સિદ્ધસમા થઈ રે, શાન્તિરૂપ સુહાવે;
સ્થિરઉપયોગથીરે, બુદ્ધિસાગર પાવે. શાન્તિ. ૯

---

૧૭ કુંથુનાથસ્તવન.

(સાંભળજો મુનિ-એ રાગ.)

કુંથુજિનેશ્વર જગજયકારી, ચોત્રીસ અતિશય ધારીરે;
પાંત્રીસ વાણી ગુણથી શોભે, સમવસરણ સુખકારીરે. કુંથુ. ૧

વસ્તુધર્મ સ્યાદ્વાદ પ્રરૂપે, કેવલજ્ઞાનથી જાણીરે;
ધર્મ ગ્રહી પાળી શિવ લેવે, જગમાંહિ બહુ પ્રાણીરે. કુંથુ. ૨
સપ્તભંગી ને સાતનયોથી, ષડ્દ્રવ્યોને જણાવેરે;
ઉપાદેય ચેતનના ધર્મો, બોધી શિવ પરખાવેરે. કુંથુ. ૩
શુદ્ધ આત્મસ્વરૂપ બતાવી, મિથ્યા-ભ્રમ હઠાવેરે;
અસ્તિનાસ્તિમયધર્મ અનન્તા, દ્રવ્ય દ્રવ્યમાં ભાવેરે. કુંથુ. ૪
ચાર નિક્ષેપે ચાર પ્રમાણે, વસ્તુસ્વરૂપને દાખેરે;
દ્રવ્ય ક્ષેત્ર ને કાલ ભાવથી, વસ્તુસ્વરૂપને ભાખેરે. કુંથુ. ૫
આનન્દકારી જગહિતકારી, ગુણપર્યાયાધારીરે;
ઉત્પત્તિ-વ્યય-ધ્રુવતામયી પ્રભુ, શાશ્વતપદસુખકારીરે. કુંથુ. ૬
જિનસ્વરૂપ થઇ જિનવર સેવી, લહીએ અનુભવમેવારે;
બુદ્ધિસાગર જ્ઞાનદિવાકર, સહજ યોગ પદસેવારે. કુંથુ. ૭

---

१८ अरनाथस्तवन.

(તુમ બહુ મંત્રીરે સાહિબા—એ રાગ.)

અરજિનવર ! પ્રભુ ! વન્દના, હોજો વારંવાર;
ક્ષાયિક-રત્નત્રયી વર્યા, શુદ્ધ બુદ્ધાવતાર. અર. ૧
અષ્ટકર્મના નાશથી, અષ્ટ ગુણ ધરંત;
ગુણ એકત્રીશને તેં ધર્યા, સાધ્યસિદ્ધિ વરંત. અર. ૨
ક્ષપકશ્રેણિ-રણક્ષેત્રમાં, હણ્યો મોહ પ્રચંડ;
ત્રિભુવનમાં સામ્રાજ્યની, ચલવી આણ અખંડ. અર. ૩
ઘાતિકર્મ-પ્રકૃતિ હરી, પામ્યા કેવલજ્ઞાન;
પુરૂષોત્તમ અરિહાપ્રભુ, દીધું દેશના દાન. અર. ૪
યોગવિકાર શમાવીને, શેષ કર્મ જે ચાર;
હણીને શિવપુર પામિયા, ધન્ય ! ધન્ય ! અવતાર. અર. ૫

તુજ પગલે અમે ચાલશું, પામીને પરમાર્થ;
અનુભવ રંગે ભેટીને, પ્રભુ થઇશું સનાથ. અર. ૬
પ્રેમ ભક્તિ ઉત્સાહમાં, શ્રુતજ્ઞાને દિલ લાય;
બુદ્ધિસાગર ધ્યાનમાં, પ્રભુતા ઘટમાંહિ પાય. અર. ૭

૧૯ મલ્લિનાથસ્તવન.

(સ્વામી સીમંધર વિનતિ—એ રાગ.)

મલ્લિજિન સહજસ્વરૂપનું, વર્ણન કહો કેમ થાયરે;
વૈખરી વર્ણન શું કરે, કંઈ પરામાંહિ પરખાયરે. મલ્લિ. ૧
પરમબ્રહ્મ પુરૂષોત્તમ, અનંગી અનાશી સદાયરે;
વિમલ પરમ વીતરાગતા, અખય અચલ મહારાયરે. મલ્લિ. ૨
નિર્ભય દેશના વાસી જે, અજર અમર ગુણખાણરે;
સહજ સ્વતંત્ર આનન્દમાં, ભોગવો શિવ નિર્વાણરે. મલ્લિ. ૩
ચેતન અસંખ્યપ્રદેશમાં, વીર્ય અનંત પ્રદેશરે;
છતિ શુદ્ધસામર્થ્ય ભાવથી, વાપરો સમયે નિઃક્લેશરે. મલ્લિ. ૪
ત્રિભુવનમુકુટશિરોમણિ, પરમ મહોદય ધર્મરે;
જગગુરૂ પરમબંધુ વિભુ, સાદિ–અનન્ત સુશર્મરે. મલ્લિ. ૫
અલખ અગોચર દિનમણિ, અવિચલ પુરૂષપુરાણરે;
સત્ય એક દેવ! તું જગધણી, ધારૂં હું શિર તુજ આણરે. મલ્લિ. ૬
મલ્લિજિન શુદ્ધ આલંબને, સેવક જિનપણું પાયરે;
બુદ્ધિસાગર રસ રંગમાં, ભેટિયા ચિદ્‌ઘનરાયરે. મલ્લિ. ૭

૨૦ मुनिमुव्रतस्तवन.

(તાર હો તાર પ્રભુ ! મુજ સેવક ભણી-એ રાગ.)

તાર હો તાર પ્રભુ ! શુદ્ધ દિનકર વિભુ,
શરણુ તું એક છે મુજ સ્વામી;
જ્ઞાન-દર્શનધણી, સુખ ઋદ્ધિ ઘણી,
નામી પણ વસ્તુત: તું અનામી. તાર. ૧
ભોગી પણ ભોગના ફંદથી વેગળો,
યોગી પણ યોગથી તું નિરાળો;
જાણુતો આપરને આપરથી ભિન્ન તું,
વિગતમોહી પ્રભુ ! શિવ મ્હાલો. તાર. ૨
દ્રવ્ય ક્ષેત્ર અને કાલ ને ભાવથી,
આત્મદ્રવ્યે પ્રભુ ! તું સુહાયો;
સ્વગુણુની અસ્તિતા, નાસ્તિતા પરતણી,
શુદ્ધકારકમયી વ્યક્તિ પાયો. તાર. ૩
શુદ્ધ પરબ્રહ્મની પૂર્ણતા પામીને,
વિષ્ણુ જગમાં પ્રભુ ! તું ગવાયો;
કર્મદોષો હરી હર પ્રભુ ! તું થયો,
સત્ય મહાદેવ તું છે સવાયો. તાર. ૪
શુદ્ધરૂપે રમી રામ તું જગ થયો,
શુદ્ધ આનન્દતાનો વિલાસી;
રહેમ કરતાં થયો શુદ્ધ રહેમાન તું,
શુદ્ધ ચૈતન્યતા ધર્મકાશી. તાર. ૫
નામ ને રૂપથી ભિન્ન તું છે પ્રભુ !
જાણુતો તત્ત્વ સ્યાદ્વાદજ્ઞાની;

શરણુ તારૂં ગ્રહ્યું, ચરણુ તારૂં લહ્યું,
રહી નહિ વાત હે નાથ! છાની. તાર. ૬
ભક્તિના તોરના જોરમાં પ્રભુ મળ્યા,
સહજઆનંદના ઓધ પ્રગટયા;
જાણું પણ કહી શકું કેમ નિર્વાચ્યને,
સકળ વિષયોતણા ફંદ વિઘટયા. તાર. ૭
એકતા લીનતા ભક્તિના તાનમાં,
ઘેન આનંદની દીલ છવાઇ;
બુદ્ધિસાગર પ્રભુ ભેટિયા ભાવથી,
મુક્તિની ઘેર આવી વધાઇ. તાર. ૮

૨૧ નમિનાથસ્તવન.

(એ ગુણ વીરતણો ન વિસારૂં-એ રાગ.)

નમિજિનવર! પ્રભુ! ચરણમાં લાગું, શુદ્ધ રમણતા માગુંરે;
બાહ્ય પરિણતિ ટેવ નિવારી, શુદ્ધોપયોગે જાગુંરે; નમિ. ૧
અન્તરદૃષ્ટિ અમૃતવૃષ્ટિ, સહજાનન્દ સ્વરૂપરે;
તન્મયતા પ્રભુસાથે કરતી, શુદ્ધસમાધિ અનુપરે. નમિ. ૨
અસંખ્યપ્રદેશી ચેતનક્ષેત્ર, ગુણ અનંત આધારરે;
ઉત્પત્તિ વ્યય ધ્રુવતા સમયે, દ્રવ્યપણું જયકારરે. નમિ. ૩
જ્ઞાન-ચરણપર્યાયની શુદ્ધિ, મુકિત પ્રભુ મુખ ભાખેરે;
અસ્તિનાસ્તિની સપ્ત ભંગીથી, ષડ્ દ્રવ્યોને દાખેરે. નમિ. ૪
શબ્દાદિકનયશુદ્ધ પરિણતિ, ઉત્તર ઉત્તર સારરે;
કારણે કાર્યપણું નીપજાવે, દ્રવ્યભાવે નિર્ધારરે. નમિ. ૫
નિમિત્ત પુષ્ટાલંબન સેવી, ઉપાદાન ગુણ શુદ્ધિરે;
શુદ્ધરમણતા યોગે કરતો, પામે ક્ષાયિક ઋદ્ધિરે. નમિ. ૬

સુખસાગર કલ્લોલે ચઢિયો, લહી સામર્થ્ય પર્યાયરે;
શુદ્ધપરિણતિ-ચંદ્ર પ્રકાશે, આનન્દ કયાંય ન માયરે. નમિ. ૭
શુદ્ધપરિણતિ-ચરણશરણમાં, શુદ્ધોપયોગે રહીશું રે;
બુદ્ધિસાગર જ્ઞાનદિવાકર, સ્વપરપ્રકાશી થઇશું રે. નમિ. ૮

---

૨૨ નેમિજિનસ્તવન.

(તુમ બહુ મંત્રી રે સાહિબા-એ રાગ.)

નેમિજિનેશ્વર ! વન્દના, હોશો વાર હજાર;
ત્રિકરણયોગેરે સેવના, પ્રીતિ-ભકિત ઉદાર. નેમિ. ૧
સાલંબન ધ્યાને પ્રભુ ! દીલમાં આવો સનાથ;
ઉપયોગે તુજ ધારણા, આવાગમન તે નાથ ! નેમિ. ૨
નામાદિક નિક્ષેપથી, આલંબન જયકાર;
નિરાલંબન કારણે, તુજ વ્યકિત સુખકાર. નેમિ. ૩
સવિકલ્પ સમાધિમાં, ભાસો હૃદય મઝાર;
અન્તરઅનુભવ-જ્યોતમાં, નિર્વિકલ્પ વિચાર. નેમિ. ૪
ભેદાભેદ સ્વભાવમાં, અનન્ત ગુણ-પર્યાય;
છતિ સામર્થ્ય પર્યાયની, શકિત-વ્યકિત સુહાય. નેમિ. ૫
ઝળહળજ્યોતિ જ્યાં જાગતી, ભાસે સર્વપદાર્થ;
બુદ્ધિસાગર જ્ઞાનમાં, સિદ્ધ બુદ્ધ પરમાર્થ. નેમિ. ૬

---

૨૩ પાર્શ્વનાથસ્તવન.

(સાહિબ સાંભળોરે સંભવ-એ રાગ.)

પૂર્ણાનન્દમાંરે, પાર્શ્વપ્રભુ ! જયકારી;
ધ્રુવતા શુદ્ધતારે, શાશ્વતસુખભંડારી. ૧

કેવલજ્ઞાનથીરે, લોકાલોક પ્રકાશો;
ધ્યાતા ધ્યાનમાં રે, સાહિબ! નિજ ઘર વાસો. ૨
સહજાનન્દનારે, સમયે સમયે ભોગી;
રત્નત્રયી પ્રભુરે! ક્ષાયિક ગુણગણયોગી. ૩
વ્યક્તિ તુજસમીરે, ભક્તિ તુજ મુજ કરશે;
તુજ આલંબનેરે, ચેતન શિવપુર ઠરશે. ૪
સાચા ભાવથીરે, જિનવરસેવા કરશું;
શુદ્ધસ્વભાવમાં રે, ક્ષાયિકસદ્‌ગુણ વરશું. ૫
ઝટપટ ત્યાગીનેરે, ખટપટ મનની કાચી;
મળશું ભાવથીરે, અનુભવ યુક્તિ એ સાચી. ૬
હળિયો દેવશુંરે, તે જન શિવસુખ પાવે;
સાચી ભક્તિથીરે, આવિર્ભાવ સુહાવે. ૭

---

૨૪ મહાવીરસ્તવન.

(સાહિબ સાંભળોરે સંભવ અરજ હમારી–એ રાગ.)

શ્રીમહાવીરપ્રભુરે! લળી લળી પાયે લાગું;
શ્રીમહાવીરપણુંરે, પ્રભુ! તુજ પાસે માગું. શ્રી. ૧
દ્રવ્યભાવ બે ભેદથીરે, નિક્ષેપે તેમ જાણો;
સાત નયોવડેરે, મહાવીર મનમાં આણો. શ્રી. ૨
નવધા ભક્તિથીરે, મહાવીરપ્રભુથી હળશું;
સ્વજાતિ ધ્યાનથીરે, આવિર્ભાવે મળશું. શ્રી. ૩
શ્રુતઉપયોગથીરે, પ્રગટે વીર્ય સ્વભાવે;
ધ્રુવતા યોગનીરે, મહાવીર ઘટમાં આવે. શ્રી. ૪
ઘાતોઘાતથીરે, હળતાં મળતાં શાન્તિ;
શુદ્ધસ્વભાવમાં રે, રમતાં લેશ ન ભ્રાન્તિ. શ્રી. ૫

સત્તાએ રહીરે, વીરતા ધ્યાને પ્રગટે;
શબ્દાદિકનયેરે, કર્મ મલીનતા વિઘટે. શ્રી. ૬
અનુભવયોગમાંરે, મહાવીર નયણે દેખે;
મિથ્યામોહનેરે, આપસ્વભાવે ઉવેખે. શ્રી. ૭
શુદ્ધસ્વભાવમાંરે, મહાવીરપ્રભુ ઘર આવે;
વીર્ય અનન્તતારે, બુદ્ધિસાગર પાવે. શ્રી. ૮

कलश.

ગાઇ ગાઇરે એ જિનવર ચોવીશી ગાઇ.
અન્તર-અનુભવયોગે રચના, જિનઆણાથી બનાઇરે. એ જિ.
જિનભક્તિથી શક્તિ પ્રગટે, પ્રગટે શુદ્ધ સમાધિ;
મિથ્યા-મોહક્ષયે સમકિતગુણ, નાસે ચિત્તની આધિરે. એ જિ. ૧
જિનગુણના ઉપયોગે નિજગુણ, પ્રગટે અનુભવ સાચો;
તિરોભાવના આવિર્ભાવ છે, પ્રેમ ધરી ત્યાં રાચોરે. એ જિ. ૨
અનેકાન્તનય-જ્ઞાનપ્રતાપે, પંચાચારની શુદ્ધિ;
ઉપશમ ક્ષયોપશમ ને ક્ષાયિક, ભાવે પ્રગટે રૂદ્ધિરે. એ જિ. ૩
પ્રભુગુણ ગાવે ભાવના ભાવે, નાગકેતુપરે મુક્તિ;
શુદ્ધ રમણતા ભાવપૂજા છે, સાલંબનની યુક્તિરે. એ જિ. ૪
સાલંબન યોગી જિનધ્યાને, નિરાલંબન થાવે;
કારણ-કાર્યપણું ત્યાં જાણો, જ્ઞાની હૃદયમાં ભાવેરે. એ જિ. ૫
જિનભક્તિ નિજશક્તિ વધારે, શુભઉપયોગના દાવે;
શુદ્ધોપયોગે સહેજે આવે, સ્યાદ્વાદી મન ભાવેરે. એ જિ. ૬
ગામ ડભોઇ યશોવિજય ગુરૂ,-ચરણની યાત્રા કીધી;
ઉપાધ્યાયની દેરીમાં રચના, પૂર્ણ ચોવીશીની સિદ્ધિરે. એ જિ. ૭

ઉપાધ્યાય ગુરૂ-ચરણ પસાયે, ભક્તિ-રંગ ઉર ધારી;
ભાવપૂજા જિનવરની કરતાં, જયજય મંગલકારીરે. એ જિ. ૮

સંવત ઓગણિશપાંસઠસાલે, ફાલ્ગુનપૂર્ણિમા સારી;
રવિવાર દિન ચઢતે પહોરે, પૂર્ણ રચી જયકારીરે. એ જિ. ૯

લોઢણપાર્શ્વજિનેશ્વર પ્રેમે, જે ભણશે નરનારી;
બુદ્ધિસાગર પગ પગ મંગલ, પામે સંઘ નિર્ધારીરે. એ જિ. ૧૦

તૈયાર છે! મંગાવી લો!

(સુધારા-વધારાવાળી દ્વિતીયાવૃત્તિ.)

નીચેનાં પુસ્તકો અગાઉ કરતાં સુંદર કાગળ ઉપર સુંદર ટાઇપથી સુશોભિત આર્ટપેપરના પૂંઠા સાથે છપાઇને તૈયાર થયાં છે.

પૂજાસંગ્રહ—આ પુસ્તકમાં યોગનિષ્ઠ મુનિરાજ શ્રી બુદ્ધિસાગરજીની રચેલી અષ્ટપ્રકારીપૂજા તથા વાસ્તુકપૂજા દાખલ કરેલી છે અને પંડિત વીરવિજયજીકૃત સ્નાત્રપૂજા કે જેની આપણા દેરાશરોમાં હમેશ જરૂર છે તે શુદ્ધ કરીને છપાવી છે. ઉપરાંત પાંચ આરતીઓ અને ત્રણ મંગળદીવા દાખલ કરેલા છે જે પહેલી આવૃત્તિમાં છપાયેલા નહોતા છતાં કિંમત તેની તેજ રૂ. ૦-૨-૦.

જિનેશ્વરસ્તવનચતુર્વિંશતિકા (૧-૨)—આ પુસ્તકમાં મુનિમહારાજ શ્રી બુદ્ધિસાગરજીકૃત બે ચોવીશીઓ છે કે જે ગંભીર ભાવવાળી હોઇને દ્રવ્યાનુયોગના જિજ્ઞાસુઓએ અવશ્ય મનન કરવા લાયક હોવાથી પાડે કરીને નિત્ય દેરાશરમાં ઉપયોગમાં લેવા જેવી છે. કિંમત રૂ. ૦-૧-૬. દરેકનું પોષ્ટ ખર્ચ જૂદું.

લખોઃ—

સેક્રેટરી, શ્રી જૈનોદય બુદ્ધિસાગર સમાજ.

મુ. સાણંદ.

ચિંતામણિ.

નકલો ઘણી થોડીજ બાકી રહી છે—તરત મંગાવો !

આ પુસ્તક યોગનિષ્ઠ મુનિરાજ શ્રી બુદ્ધિસાગરજીએ દરેકને ખાસ વ્યવહારમાં ઉપયોગી થઇ પડે તેમ રચેલું છે. બાળકથી માંડીને વૃદ્ધ સુધી દરેક જણ પોતાના જીવનમાં આવતા પ્રસંગોમાં કેવી રીતે વર્તવાથી સુખી થાય તે બધી બાબતો આ પુસ્તકમાં ઘણી સરળ રીતે સૂત્રના રૂપમાં બતાવી છે. આ પુસ્તક વાંચવાથી ખરો નીતિ—માર્ગ જણાય છે, અપલક્ષણો દૂર થાય છે, પોતાનો વ્યવહાર સુધરે છે, સુખના રસ્તા ખુલ્લા થાય છે. જે ઘણા ગ્રંથોથી મેળવવાનું છે તે આ પુસ્તકથી મળી શકે તેમ છે તેથી તે ખરેખર ચિંતામણિ રત્ન સમાન છે માટે દરેક ઘરમાં હમેશ આનું પઠન થવું જોઇએ. વળી આ ગ્રંથ ઉપરાંત સ્ત્રીવર્ગને માટે ઉક્ત મુનિવરે રચેલી તથા કેટલીક બીજી પણ ગુંહળીઓ અને શિયળ પાળવાના કેટલાએક બોલ અંદર દાખલ કરેલા છે.

વળી પ્રાચીન કાવ્યના નમુના રૂપ, ચમત્કારી અર્થવાળી, અવળી વાણીની હરીઆળીઓ અર્થ સાથે આપેલી છે જે પ્રાચીન કાવ્યના રસિકોએ અવસ્ય જોવા જેવી અને વિચારવા જેવી છે. કિંમત જુજ માત્ર રૂ. ૦—૨—૦ પોષ્ટ ખર્ચ જૂદું. નકલો ગણત્રીનીજ રહી છે માટે જલ્દી લખો:—

સેક્રેટરી, શ્રી જૈનોદય બુદ્ધિસાગર સમાજ.

મુ. સાણંદ.